

reel beskæftigelse, så de slet ikke skal være inden for det understøttede, offentlige system.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I Enhedslisten mener vi også, det er vigtigst, at folk kommer i arbejde, men vi mener ikke, at metoden er at gøre levevilkårene for de 25-29-årige dårligere, end de er i forvejen, hvor de er på den almindelige dagpengesats. Og jeg kan så konstatere, at Dansk Folkeparti er åbent over for at sætte de 25-29-årige ned på halve dagpenge.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Gitte Seeberg (KF):

Velfærdssamfundet er et resultat af den private velfærd, der opnås med familiernes private forbrug, og den velfærd, der opnås ved de offentlige velfærdsydelser i form af bl.a. et sundhedsvæsen og et uddannelsessystem.

Finansieringen af velfærdsydelserne, private og offentlige, er betinget af, at der er en beskæftigelse og produktion i det private erhvervsliv. Gode vilkår for beskæftigelse og produktion betyder, at der fremover vil være et større grundlag for velfærd.

Målet med finansieringen af velfærdssamfundet er set med konservative øjne at sikre, at der er balance i omfordelingen i samfundet. Det gælder både mellem den nuværende og den fremtidige befolkning. Vi skal ikke finansiere offentlige velfærdsydelser i dag ved at sende skatteregninger videre til de næste generationer, hvor der bliver færre unge og flere ældre medborgere. Derfor er det afgørende, at den offentlige gæld og renteudgifterne nedbringes mærkbart frem til år 2010, inden udgifterne til pension og pleje af flere ældre medborgere for alvor tager til.

Finansieringen af de offentlige udgifter, herunder velfærdsydelserne, sker primært via skat-

ter og afgifter, det vil sige, at personer med høj indkomst og skatteevne bidrager særlig meget til finansieringen af de offentlige udgifter. Det høje danske skattetryk og indretningen af skattesystemet betyder, at Danmark er et af de lande, hvis ikke dét land, der har den største omfordeling via de offentlige kasser.

Det Konservative Folkeparti støtter, at de, der tjener mest, også skal bidrage mest til samfundets kasse, og de, der tjener mindst, skal betale mindre. Sådan fungerer det også i dag gennem et skattefinansieret system, et system, hvor de bredeste skuldre bærer mest, et system med progressivitet i skattebetalingen.

Det er et princip, der skal fastholdes, men skattefinansieringen af offentlige ydelser og omfordelingen gennem de offentlige kasser skader fundamentet for velfærden, da skatter og afgifter nødvendigvis vil hæmme tilskyndelsen til at arbejde og skabe finansieringsgrundlaget for velfærden. Derfor skal der findes en balance, hvor en betydelig omfordeling afvejes over for hensynet til også fremover at sikre en fortsat høj arbejdsindsats, selv om demografien trækker i retning af en mindre arbejdsstyrke.

Det kræver, at der skabes gode vilkår for vores virksomheder og en øget gevinst ved at gå på arbejde. Velstanden skabes nemlig i vores virksomheder, den velfærd, som i sidste ende skal sikre, at vores børn kan få en skattefinansieret skolegang, at universiteterne kan drives, at politi og domstole kan virke, og at vi kan få en velfungerende offentlig sektor til at betjene borgerne.

Det er vigtigt, at vi alle gør vores på arbejdsmarkedet. Vi skal tilskynde til, at folk vil yde en indsats på arbejdsmarkedet og gerne en ekstra indsats, for ekstra arbejde er lig med bedre velfærd, både privat velfærd til den enkelte og gennem et bidrag til finansieringen af den offentlige velfærd.

Men det skal også bedre kunne betale sig at arbejde. Der skal være lidt mere tilbage, når man yder et aktivt bidrag til samfundet. Danmark har næsten verdensrekord i skattetryk. Det er bl.a. det, den nye regering vil gøre noget ved, og det hilser Det Konservative Folkeparti velkomment. Især mener vi, at det er nødvendigt at se på skatten på arbejde.

Der er to trin i regeringssamarbejdet på skatteområdet: Et skattestej, der er fornuftigt, og som skal hindre skatternes himmelflugt, og dernæst en skattenedsættelse på arbejdsindkomst. En lavere skat på arbejdsindkomst, der kan ned-